

Denne SRP-besvarelse lever i høj grad op til kravene om korrekt formalia. Der kan dog være eksempler på afvigelser herfra.

Værdier og vold i det amerikanske samfund

Resumé

Denne opgave har til sinde at belyse værdier og vold i det amerikanske samfund. I forlængelse heraf indeholder opgaven en redegørelse for begreber og teori omhandlende kulturelle værdier i et samfund samt sociologisk teori om maskulinitet i det senmoderne samfund. Desuden en samfundsfaglig undersøgelse, der fastslår centrale kulturelle værdier i det amerikanske samfund. På baggrund af ovenstående teori er der foretaget en engelskfaglig analyse og fortolkning af dramafilmen *Joker* af Todd Philips fra 2019 – hvor filmens tematisering af indre og ydre konflikter, samt Jokers udvikling, er fokuspunktet. Med afsæt i analysen kan vi konkludere, at *Joker* formår at skildre indre og ydre konflikter gennem tematikkerne vold, miskommunikation, manglende anerkendelse og social ulighed. Desuden kan det indvendes, at ovenstående konflikter bidrager negativt til Jokers udvikling gennem filmen. Afslutningsvis diskuterer opgaven, hvorvidt kulturelle værdier bidrager til forekomsten af vold i det amerikanske samfund, og hvorvidt filmen kan siges at fremstille et realistisk billede af dette. Ved brug af kvalitativ samt kvantitativ metode findes det, at kulturelle værdier i samfundet er bidragende til vold, og at filmen overordnet set fremstiller et realistisk billede af det amerikanske samfund.

Indholdsfortegnelse

Resumé	2
Indholdsfortegnelse	3
Indledning	4
Redegørelse	5
<i>Geert Hofstedes kulturdimensioner, omhandlede kulturelle værdier i et samfund...</i>	<i>5</i>
<i>Forskellige vinkler på maskulinitet i det senmoderne samfund</i>	<i>5</i>
<i>Axel Honneths teori om mangel på anerkendelse</i>	<i>7</i>
Undersøgelse af centrale kulturelle værdier i det amerikanske samfund	9
Analyse af Joker	11
Diskussion	23
<i>Bidrager kulturelle værdier til forekomsten af vold i USA?</i>	<i>23</i>
<i>Fremstiller Joker et realistisk billede af det amerikanske samfund?</i>	<i>25</i>
Konklusion	28
Bilag A	29
Bilag B	29
Litteraturliste	30

Indledning

Maskulinitet og individualisme siges at være karakteristika for nutidens amerikanske samfund, der i høj grad omfavner de stærke, men forsømmer de individer, der afviger socialt. I et sådant samfund dannes der grobund for social ulighed og lavt toleranceniveau for dem, der ikke kan tilpasse sig den såkaldte "amerikanske drøm." Hvordan påvirkes det enkelte individ, når et sådant samfund bevist ser sig blind på dets personlige mangler og behov? Kan mangel på anerkendelse og succes føre til voldelig adfærd?

Med afsæt i overemnet: "Værdier og vold i det amerikanske samfund" redegør opgaven for Geert Hofstedes kulturdimensioner, der omhandler kulturelle værdier i et samfund; for relevante teorier om maskulinitet i det senmoderne samfund samt for Axel Honneths teori om anerkendelse. Dernæst bruges kvalitativ samt kvantitativ analyse i samfundsfag til at undersøge hvilke kulturelle værdier, der dominerer i det amerikanske samfund. I engelsk benyttes filmanalyse til at analysere og fortolke dramafilmen *Joker* af Todd Philips fra 2019, med fokus på filmens tematisering af indre og ydre konflikter, samt hvordan disse er med til at forme Jokerens rejse igennem filmen. Endeligt diskuteres det på baggrund af ovenstående samt andet empirisk materiale, om kulturelle værdier bidrager til forekomsten af vold i USA, og hvorvidt filmen fremstiller et realistisk billede af det amerikanske samfund.

Redegørelse

Geert Hofstedes kulturdimensioner, omhandlede kulturelle værdier i et samfund

Den hollandske kulturanalytiker, Geert Hofstede, opererer med 6 kulturdimensioner, hvoraf 3 af disse er relevante, når værdier i det amerikanske samfund undersøges. De 3 dimensioner kaldes henholdsvis maskulinitet, individualisme og magtdistance¹, og et land tildeles mellem 1-100 point indenfor hver dimension, hvoraf 100 definerer den højeste grad.

Den maskuline dimension måler i hvor høj grad et samfund er præget af maskuline værdier; der defineres som præstation, konkurrence, status og succes i form af materielle goder. I et sådant samfund prioriteres økonomisk vækst og støtte af samfundets stærke højt². Her står stræben efter at være den bedste og opnåelse af anerkendelse for ens gerninger i spidsen for motivationen.

Den individualistiske dimension undersøger graden af selvstændighed, som befolkningen i et samfund indeholder. Et individualistisk samfund er kendetegnet ved, at man udelukkende bekymrer sig om - og varetager en selv samt ens nærmeste familie. Selvfølgelig i et sådant samfund vil altså betegnes "jeg" fremfor "vi".

Dimensionen magtdistance omhandler den ulighed, der findes mellem individer i et samfund. Hofstede betegner det fremtrædende aspekt ved ulighed som værende graden af magt, som individer udøver, eller kan udøve, over andre individer; hvor magt defineres som den grad, i hvilken et individ er i stand til at påvirke andres tanker, ideer og adfærd. Således beskæftiger dimensionen sig med, i hvilken grad mindre magtfulde personer i et land forholder sig til og accepterer autoriteter³.

Forskellige vinkler på maskulinitet i det senmoderne samfund

Antropologer, sociologer og psykologer beskæftiger sig med studiet om mænd, da en egentlig definition på maskulinitet synes svær at finde. I den forbindelse kigges der i nedenstående på to forskellige sociologer, der hver især fremlægger synspunkter om maskulinitet i det senmoderne samfund.

¹ Oprindeligt: masculinity, individualism & power distance.

² Systime (2020)

³ Hofstede Insights (2020)

Den australske sociolog, Rewyn Connell, definerer maskulinitet som en firdelt størrelse, der henholdsvis kan opdeles i 'hegemonisk', 'meddelagtig', 'marginaliseret' og 'underordnet' maskulinitet. I denne sammenhæng vil det blot være relevant at beskæftige sig med den underordnede- samt den hegemoniske maskulinitet. Connell bruger de fire maskulinitetsformer til at definere hvordan mænd enten frivilligt eller ufrivilligt bliver kategoriseret således.

Den hegemoniske maskulinitet, der hierarkisk set placeres øverst, beskrives som dominerende, ledende og traditionel⁴. Her findes en autoritær overlegenhed overfor kvinder således som andre grupper af mænd, hvilket medfører, at den hegemoniske mand opfattes som den præfererede beslutningstager i forhold til bedst at varetage samfundets interesser⁵. Indenfor denne kategoriseres som udgangspunkt hvide mænd.

I kontrast hertil findes den underordnede maskulinitet, der hierarkisk placeres under den hegemoniske maskulinitet. Denne betegner de mænd, der domineres af den hegemoniske mand, da de enten socialt og kulturelt afviger og dermed udelukkes fra den hegemoniske maskulinitet. Herunder placeres altså de, der enten besidder feminine kvaliteter eller tilhører en lavere social klasse end den hegemoniske mand⁶.

Connell påpeger hvorledes den hegemoniske forståelse af maskulinitet ignorerer og udelukker den underordnede maskulinitet; noget der er problematisk, i det, at samfundet historisk set altid har forventet manden at leve op til det hegemoniske ideal⁷. Herved beskriver hun det pres, der ligger på den senmoderne mand.

Den amerikanske sociolog, Michael Kimmel, beskriver ligeledes det pres, der menes at ligge på den senmoderne mand. Kimmel definerer maskulinitet i overensstemmelse med psykologen, Robert Brannon, der i 1976 fremsætter de fire basale regler for manddom; "no sissy stuff", "be a Big Wheel", "be a Sturdy Oak" og "give 'em hell"⁸.

Den første regel indebærer, at manden skal abstrahere fra alt adfærd og alle egenskaber, der forbindes med femininitet. Endvidere fremsættes i den anden regel, at maskulinitet måles på

⁴ Connell (1995): s. 77-78

⁵ Connell (1995): s. 164-166

⁶ Connell (1995): s. 78-79

⁷ Connell (1995): s. 81-82

⁸ Kimmel (2015): 01:27-2:28

baggrund af succes, magt og velstand; og at en mand dermed bør besidde dette. Desuden skal manden, ifølge den tredje regel, være rationel og stærk; og må dermed aldrig vise følelser, da dette er et tegn på svaghed. I forlængelse heraf den fjerde regel, der lyder, at en mand skal være villig til at tage chancer og bør udstråle aggression samt dristighed⁹. Mellem denne -og Connells definition af den hegemoniske maskulinitet findes der mange ligheder.

Kimmel argumenter, at Brannons regler udgør et mandligt ideal, som langt de fleste mænd opdrages i overensstemmelse med. Han påpeger hvorledes dette er både urealistisk og uopnåeligt – og i sidste ende med til at konstituere hvad han omtaler ”sure hvide mænd¹⁰”.

De sure hvide mænd opstår når man kombinerer et senmoderne samfund præget af maskuline værdier med et uopnåeligt manddomsideal.

Det senmoderne samfund bærer især præg af individualisering og aftraditionalisering, hvilket har resulteret i ændrede kønsroller; noget, der blot gør det endnu sværere for manden at leve op til den ideelle forestilling om maskulinitet. De sure hvide mænd nægter at affinde sig med det faktum, at kvinder eller mænd fra anden race eller socialklasse, hænder at overgå dem på den sociale rangstige¹¹. De ovennævnte føler sig overlegne, og kan derved kategoriseres indenfor den hegemoniske maskulinitet.

Disse mænd er opvokset og opdraget med forventningen om, at de fortjener de bedste jobs, samt de materielle goder og status det medfører, blot fordi de er hvide mænd, der bor i Amerika. Fælles for de sure hvide mænd er endvidere, at de føler sig forrådt af regeringen¹².

I forlængelse heraf benytter Kimmel begrebet ”forurettet berettigelse¹³”, der beskriver hvorledes en amerikansk hvid mands mangel på status, velstand, kærlighed, anerkendelse mv., fører til vrede og vold mod den gruppe, de mener, der står til grund for deres mangel¹⁴.

Axel Honneths teori om mangel på anerkendelse

I forlængelse af ovenstående synes det relevant at redegøre for den tyske sociolog, Axel Honneths teori om anerkendelse, i det, at den omtalte forurettede berettigelse således opstår i mangel på

⁹ Wikia (2020)

¹⁰ Oprindeligt: Angry white men, begrebet bruges oftest i forbindelse med amerikanere.

¹¹ Kimmel (2017): s. 18

¹² Kimmel (2017): s. 18-21

¹³ Oprindeligt: Aggrieved entitlement.

¹⁴ Kimmel (2017): s. 18

anerkendelse. Honneth uddyber hvordan det påvirker det pågældende individ og samfundet som helhed, når et individ oplever mangel på anerkendelse – mens Kimmel blot beskriver hvorledes det fører til vold og vrede.

Ifølge Axel Honneth skal der anerkendelse til, hvis et individ skal lykkes med at realisere sig selv og udvikle et tilhørsforhold til dets samfund. Han omtaler tre forskellige sfærer, hvor mennesket behøver at opnå anerkendelse, der henholdsvis omtales; den private-, den retslige- og den solidariske sfære.

Den følelsesmæssige anerkendelse findes i den private sfære; hos familie, partner og venner. Her er målet, at individet oplever kærlighed, der forsikrer en om, at man bliver holdt af. Denne form for anerkendelse sikrer individet muligheden for at udvikle selvtillid, en personlig identitet og et tilhørsforhold til samfundet. Honneth beskriver eksempelvis hvorledes krænkelse eller mangel på kærlighed i opvæksten kan medføre mangel på denne; hvilket gør det svært at fungere som menneske i et samfund.

Endvidere er det vigtigt at opnå anerkendelse i den retslige sfære; der omhandler, at alle individer i et samfund har ens rettigheder. Denne er nødvendig for, at individet føler sig som en ligestillet del af samfundet. Det kan være ødelæggende for et individs selvrespekt, hvis man ikke har adgang til samme velfærdsydelser som andre eller eksempelvis føler sig diskrimineret grundet ens køn/race eller socialklasse.

Ydermere er anerkendelse i den solidariske sfære vigtig for individets selvværd. Her menes anerkendelse på arbejdspladsen, uddannelse eller i sociale sammenhænge. Her anerkendes man for, at man bidrager positivt til fællesskabet og som individ indebærer gode kvaliteter.

Honneth argumenterer, at hvis en gruppe i et samfund føler mangel på anerkendelse vil de føle sig usynlige. Som følge heraf vil nogle tage afstand til samfundet, mens andre vil reagere aggressivt – ved eksempelvis at søge mod fællesskaber eller subkulturer, der gør oprør mod normerne i samfundet, som en måde at opnå anerkendelse på¹⁵.

¹⁵ Systeime (2020)

Undersøgelse af centrale kulturelle værdier i det amerikanske samfund

Jeg vil med udgangspunkt i ovenstående redegørelse samt andet empirisk materiale undersøge hvilke centrale kulturelle værdier, der dominerer i det amerikanske samfund.

Værdierne i et samfund beskriver, hvad majoriteten finder rigtigt og forkert, samt hvilke parametre i et samfund, de værdsætter højest. John Harmon McElroy, emeritus professor i engelsk litteratur og historie, forsøger i bogen "American beliefs" at kortlægge de samfundsværdier, der dominerer det amerikanske samfund. McElroy påpeger, at det, trods diversiteten i landet, er muligt at identificere nogle fælles kulturelle værdiforestillinger, der alle har deres ophav i nationens historie¹⁶.

Figuren inddeler værdiforestillingerne i forskellige underkategorier, der i denne undersøgelse findes irrelevant. Herved skelnes der ikke mellem de forskellige typer af værdiforestillinger, men i stedet udpensles figurens centrale værdier for at opnå en forståelse for hvilke værdier, der præger samfundet.

Den gennemgående værdiforestilling omhandler arbejde og lyder, at alle skal arbejde samt opnå gevinst ved deres arbejde. I forlængelse heraf, at hvert enkelt individ er ansvarlig for sin egen lykke. Dette medvirker samtidig, at ens opnåenheder i livet bestemmer ens sociale placering i samfundet. At være hårdtarbejdende og selvforsørgende kan herved siges at være en helt grundlæggende samfundsværdi. Samfundet er endvidere af den opfattelse, at det er bedst med en mindst mulig regering; da frihed og selvbestemmelse er et altoverskyggende værdigrundlag for amerikanerne. Ydermere lyder, at Amerika er et ophøjet og udvalgt land¹⁷. Dette, der også kan defineres som den amerikanske exceptionalisme¹⁸, udløser således forventningen om, at enhver kan opnå succes; hvad der også kan defineres som værende essensen i den amerikanske drøm.

Den amerikanske drøm må siges at være essentiel i udelægningen af de amerikanske værdier.

Denne er nemlig et ideal, der for mange amerikanere opleves som et løfte om succes. Den bygger på ideen om, at hårdt arbejde fører til succes og velstand; mens velstand opleves som en forudsætning for frihed og uafhængighed¹⁹. Løftet om frihed blev givet i uafhængighedserklæringen

¹⁶ Brøndum og Rasmussen (2012): s. 26

¹⁷ Brøndum og Rasmussen (2012): s. 27, figur 1.5

¹⁸ Amerikansk exceptionalisme: Kollektiv forestilling om, at USA er en unik nation, der er kvalitativt anderledes end andre lande.

¹⁹ Wamsler (2014)

tilbage i 1776, og danner i samtiden grundlag for de øvrige værdiers tilstedeværelse i samfundet.

Disse omtalte værdier afspejles således tydeligt i Geert Hofstedes kulturdimensioner.

Her tildeles amerikanerne henholdsvis 91 point i den individualistiske dimension, 40 point i dimensionen omhandlende magtdistance og 62 point i den maskuline dimension.

De 91 point tydeliggør et individualistisk samfund, der netop baseres på værdien om, at den enkelte er ansvarlig for sin egen lykke. Denne dimension afspejler herved den grundlæggende forudsætning om ”frihed og retfærdighed for alle”. Magtdistancen, der synes relativt lav, maler et billede af et samfund, der etablerer hierarki for nemheds skyld, men samtidig har en vis skepsis overfor autoriteter og myndigheder. Befolkningen accepterer, at der er forskellige magtpositioner, men ønsker samtidig indflydelse, således at deres frihed forbliver ubegrænset.

Placeringen i den maskuline dimension påpeger, at det amerikanske samfund i høj grad motiveres af konkurrence, præstation og succes. Desuden, at økonomisk vækst og støtte af samfundets stærke prioriteres højt. Kombineret med et individualistisk samfund indikeres, at amerikanere individuelt stræber efter at være den bedste og ikke tøver med at fremvise deres præstationer og succeser.

Hofstede påpeger hvorledes denne mentalitet undergrader den forudsætning samfundet blev bygget på; idet, at kampen om at være den bedste øger skellet mellem klasserne²⁰.

Netop ovenstående teorier, begreber og undersøgelse er relevant i forståelsen af filmen *Joker*.

²⁰ Hofstede Insights (2020)

Analyse af *Joker*

Hvad sker der, når man krydser en sindsforstyrret enspænder med et samfund, der misforstår og svinger ham? Og hvordan påvirkes individet, når det føler mangel på anerkendelse fra alle samfundets dimensioner? Når værdier og normer i samfundet tillader at forsømme de svage, dannes der grobund for social ulighed. Følelsens af samfundets svigt kan være en udløsende faktor for vrede og aggressiv adfærd hos det enkelte individ.

Joker er en amerikansk dramafilm fra 2019, instrueret af Todd Phillips, der netop skildrer et individualistisk og mandsdomineret samfund, hvor social afvigelse er set ned på; og i sidste ende skaber rammerne for udviklingen af en morder.

Filmen centrerer omkring hovedpersonen, Arthur Fleck, en mand der blot forsøger at skabe et værdigt liv for sig selv og sin mor i et kaospræget samfund. Om dagen arbejder han som klovn mens han om aftenen forfølger sin livslange drøm; at blive standupkomiker. Trods ambitionerne er store, skaber hans inkongruente latterudbrud miskommunikation mellem ham og omverdenen. Som filmen udspiller sig, ser vi Arthur blive banket af fremmede, forrådt af sin kollega, fyret fra sit job, afskåret fra medicinsk- og terapeutisk behandling samt latterliggjort af sit idol. Da Arthur i selvforsvar myrder tre forretningsmænd på en metro, bliver han pludselig hædret for sin handling af byens underklasse, der føler sig forurettet af overklassen. I en desperat længsel efter opmærksomhed, synlighed og anerkendelse udvikler Arthur sig langsomt til sit morderiske alter ego, der tildeles navnet ”Joker”.

Filmen udspiller sig i det tidlige 1980’erne i Gotham City; en fiktiv by, der synes stærkt inspireret af New York i samme tidsalder. Gaderne i New York var i start 80’erne snuskende og grusomme, plaget af forfald og kriminalitet²¹. Filmens tidsperiode tydeliggøres gennem brugen af gamle biler, beskidte metroer, forældet teknologi og tidssvarende påklædning.

Filmen portrætterer et barsk og kaospræget miljø, med affaldsstrejke, rotter i gaderne og høj kriminalitet, der skaber rammerne for et dysfunktionelt samfund - hvor skellet mellem de sociale klasser er enormt. I denne forbindelse afspejles både et overklasse- og et underklassesmiljø, hvoraf

²¹ Christoffersen (2012)

filmens hovedperson, Arthur Fleck, må siges at tilhøre underklassen; noget der tydeliggøres igennem lejligheden, hvor han bor med sin mor, der er både forfalden, beskidt og dystre.

Miljøet demonstrerer, at hvad enten man er økonomisk, psykisk eller fysisk udfordret, kan man forvente et hårdt liv; da både regeringen og overklassen synes at være ligeglad med underklassen. Regeringen afskærer psykisk syge deres medicin og terapi, i et neoliberalistisk forsøg på at fremme økonomisk vækst; og overlader herved samfundets svage til sig selv, i overensstemmelse med samfundets liberalistiske og maskuline værdier.

Overklassens apati kommer først og fremmest til udtryk, når Arthur forklædt som en teatermedarbejder træder ind i teatersalen hvor overklassen, klædt i smoking og cocktailkjoler, findes underholdt af Charlie Chaplins stumfilm fra 1936, *Modern Times*²². Filmen omhandler en mand, der i en moderne og industrialiseret verden, kæmper for at overleve undertrykkelsen af fabriksejerne. Arthur værdiges ikke et blik; noget der kan fungere som et symbol på hvordan overklassen finder underklassen usynlig. Samtidig symboliserer måden hvorpå publikummet griner af filmen, hvor ubarmhjertige og følelseskolde de er. Arthur minder på mange måder om Charlie Chaplin, i det han ligeledes har svært ved at finde sin plads i samfundet. I denne scene tydeliggøres det samtidig, hvorledes miljøet afspejler amerikanske værdier, i det, at vi ser et individualistisk samfund, hvor man udelukkende bekymrer sig om sig selv og ens nærmeste familie. Dette udgør en ydre konflikt, der tematiseres gennem social ulighed.

Miljøets skildring må siges at være medvirkende for vores forståelse af Arthur og hvorledes han har svært ved at finde fodfæste i det samfund han agerer i.

I filmens første scene møder vi Arthur, i færd med at lægge den klovne makeup, dagens job kræver. Med tomme øjne, forsøger han at frembringe et smil. Da det mislykkes, bruger han i stedet sine fingre til at fremtvinge et bredt smil, der resulterer i tårer. Herved kommer makeupperen til at fungere som en facade, der dækker over de følelser, der i virkeligheden udfylder hans krop. Arthurs oprigtige følelser kommer til udtryk i den efterfølgende scene hvor vi overværer en terapi session. Her udtrykker Arthur sin oprigtige sindstilstand, da han spørger socialarbejderen om hun kan bede lægen øge hans dosis medicin, med begrundelsen: "I just don't want to feel so bad anymore"²³. Herved står det klart, at Arthur lider psykisk. Således bekræftes hans depressive tilstand, da

²² Acuna (2019)

²³ 00:07:36-00:07:41

socialarbejderen i næste session spørger ham, om han døjer med negative tanker: ”You don’t listen, do you? (...) You just ask the same questions every week. How’s your job? Do you have any negative thoughts? All I have are negative thoughts! But you don’t listen”²⁴. Dette tydeliggør således, at Arthur føler mangel på anerkendelse i det, Axel Honneth omtaler som den retslige sfære, hvilket ligeledes bekræftes idet, at han får frataget sin offentlige støtte i form af terapi og medicin.

Ved første øjekast synes Arthur at være en sjusket, socialt akavet og isoleret mand, med et sardonisk smil og hysteriske latterudbrud. Det findes dog hurtigt, at latterudbruddene er inkongruente og langt fra i overensstemmelse med Arthurs følelser. Gennem et flashback lærer vi, at de er forårsaget af et kranietraume som følge af misbrug i barndommen. Disse forårsager et socialt handicap, i det, at samfundet omkring ham misforstår dem.

Misforståelserne opstår eksempelvis i bussen, hvor han, ved at lave sjove ansigter, underholder en lille dreng, indtil barnets mor beder ham stoppe med at genere hendes søn. Arthur forsøger at forklare, at han ikke generede ham, men bryder i stedet ud i et hysterisk grin. Moren bliver sur, og folk i bussen sender ham nedværdigende blikke. Den melankolske underlægningsmusik understøtter således hvordan det påvirker Arthurs følelser.

Misforståelser bliver således en af filmens centrale temaer, i det, at de danner de konflikter, der får bægeret til at tippe over. Da tre rigmænd fra Wayne Enterprises chikanerer en kvinde i metroen, bryder Arthur ud i latter, fordi han føler sig utilpas. Provokeret af hans grin banker de ham; og Arthur, der i forvejen har haft en dårlig dag, skyder og dræber de tre mænd i selvforsvar. Her ses således point of no return. Derudover udspilles der endnu en misforståelse da Arthur under den tidligere nævnte teaterforestilling søger afklaring hos Thomas Wayne, om hvorvidt han er hans far. Her fremsætter Wayne på nedsættende, afvisende og kynisk vis, at Arthur er adopteret og at hans mor er sindssyg. Wayne, der tydeligt er mærket af amerikanske værdier, tror det handler om penge: “I’m not your father, what’s wrong with you (...) what do you want from me, money?”²⁵.

Konflikten, der består i, at samfundet konstant misforstår ham og hans behov, kommer til udtryk i hans svar; en sætning præget af smerte, frustration og vrede:

²⁴ 00:40:46-00:41:04

²⁵ 01:06:05-01:06:06

“Why are you saying this. I don't need you to tell me lies. I know it seems strange, I don't mean to make you uncomfortable, I don't know why everyone is so rude, I don't know why you are. I don't want anything from you. Maybe a little bit of warmth, maybe a hug, dad, how about just a little bit of fucking decency. What is wrong with you people”²⁶.

Arthur bryder, som følge af den pressede situation, ud i latter; hvilket resulterer i, at Wayne giver ham en knytnæve i ansigtet, fordi han tror Arthur finder situationen sjov. Scenen udtrykker både hvorledes Arthur behandles af samfundet og hvordan han længes efter anerkendelse og kærlighed.

Arthurs ekstreme længsel efter at blive accepteret af samfundet skildres blandt andet gennem hans faderkompleks. Faderkomplekset tydeliggøres gennem idoliseringen af Thomas Wayne og Murray Franklin; begge rige, hvide og magtfulde mænd, der repræsenterer samfundet øverste lag.

Thomas Wayne portrætteres som en hvid rigmand med et frelserkompleks. Han tror, at han kan redde byen, uden at tage stilling til de problemer, der egentlig terroriserer den. Wayne bliver derved et billede på det, Raewyn Connell omtaler som den hegemoniske maskulinitet, idet han viser autoritær overlegenhed samt dominerende og nedsættende adfærd. Den nedsættende adfærd kommer til udtryk i form af, at han kalder protestanterne for klovne, der intet har opnået i livet, fremfor at anerkende dem som mennesker med en mening. Her indikeres, at disse mennesker, der befinder sig under hans socioøkonomiske klasse, er uværdige politisk anerkendelse. Denne scene afspejler således, den amerikanske værdi om, at ens opnåelser i livet bestemmer ens sociale placering i samfundet.

Endvidere udstråler han grundlæggende amerikanske værdier, i det han alene bekymrer sig om sig selv og sin nærmeste familie. På trods af, at han har ressourcerne til at hjælpe andre undlader han at gøre således. Dette kommer til udtryk når vi lærer, at Arthurs mor blev fyret fra Wayne Enterprises grundet hendes sindsforstyrrelser og dernæst efterladt til sig selv. Denne situation står i kontrast til scenen hvor Wayne i tv'et udtrykker, at alle tidligere og nuværende medarbejdere af hans firma er familie.

Hans overlegenhed kommer til udtryk, når han i TV'et fremsætter, at han er den eneste der kan redde byen: ” They may not realize it, but I am their only hope”²⁷.

²⁶ 01:06:23-01:06:42

²⁷ 01:02:07-01:02:11

På trods af, at han blot er en rig forretningsmand og ikke en politiker, anser medierne og de undertrykte i samfundet ham som deres eneste håb. Dette kommer eksempelvis til udtryk når Penny Fleck siger ”Only he can save the city”²⁸. Dette fungerer herved som et eksempel på hvorledes de undertrykte og magtesløse ser op til de rige og magtfulde, i håb om at de kan redde dem. Dette viser samtidig hvorledes samfundet anser den hegemoniske maskulinitet for at være den bedste og den præfererede beslutningstager. Endvidere kommer magtdistancen i samfundet til udtryk, idet Thomas Wayne er i stand til at påvirke meningsdannelsen hos de individer, der besidder særdeles mindre magt end ham selv.

Faderkomplekset tydeliggøres endvidere i en drømmesekvens, hvor Arthur drømmer, at Murray siger han ville gøre alt i verden for at få en søn som ham. Glæden, der spredes i hans ansigt, fortæller os, hvor inderligt han ønsker og mangler anerkendelse i det Axel Honneth omtaler som den private sfære. Murray Franklin tilhører dog ligeledes den hegemoniske maskulinitet; hvilket kommer til udtryk når han latterliggør og ydmyger Arthur på live TV.

Ovenstående tydeliggør hvorledes Arthur må kategoriseres indenfor det, Raewyn Connell omtaler som den underordnede maskulinitet, i det han domineres og behandles nedsættende af andre mænd; i dette tilfælde, Murray og Wayne. Endvidere besidder Arthur feminine værdier, der således placerer ham i denne kategori. De feminine kvaliteter kommer bl.a. til udtryk i måden hvorpå han tager sig af sin mor; eksempelvis når han vasker hende, laver mad til hende og putter hende. Arthurs mor, Penny Fleck, lider ligeledes af sindsforstyrrelser. Vi ser hvordan hun i Arthurs tidlige barndom kendes skyldig i forsømmelse af ham; i det hun overværede, at hendes kæreste mishandlede Arthur.

Mangel på anerkendelse synes herved at være filmens gennemgående tema, idet, at både indre og ydre konflikter afspejler dette. Arthurs længsel efter anerkendelse er enorm, men han får det ingen steder fra; hverken i den private-, den retslige- eller den solidariske sfære. Vi ser manglen i den private, i form af misrøgt i barndommen, i den retlige, i form af systemet der fejler ham og i den solidariske, i form af, at han fyres fra sit job. Dette er blot tre ud af de talrige ydre konflikter, der forårsager mangel på selvrealisering og tilpasning i samfundet. Herved indikerer således, at de ydre konflikter i virkeligheden skaber de indre. Hans jagt på anerkendelse opstår i resultat af mangel på selv samme; og de individualistiske samfundsrammer lader det ske.

²⁸ 00:11:39-00:11:42

Da Arthur reagerer aggressivt på sine frustrationer ved at dræbe de tre forretningsmænd, opnår han pludselig anerkendelse i den solidariske sfære, da en stor gruppe af samfundet deler hans frustrationer. De føler sig usynlige, og danner som resultat en subkultur, der gør oprør mod samfundet og de værdier det indeholder. Da Arthur pludselig oplever anerkendelse, begynder udviklingen af den selvtillid, der lader ham hvile i sine forskelligheder. Herved bliver mangel på anerkendelse således den konflikt, der ultimativt forvandler Arthur til Joker.

Det er endvidere tydeligt hvorledes miskommunikation er en udløsende faktor for Arthurs udvikling. Hans sygdom forhindrer ham i at kunne forsvare og formulere sig verbalt; hvilket opbygger frustration og i sidste ende får ham til at ty til vold. Arthur dræber i løbet af filmen syv personer, der alle forårsager ham smerte; de tre forretningsmænd, kollegaen, hans mor, Murray og psykologen. Drabene bliver den eneste måde hvorved han kan forsvare sig selv og samtidig udtrykke sit had til det ulige og uretfærdige, han agerer i. Dette kommer især til udtryk i filmens sidste minutter, da Arthur skyder Murray med ordene: "What do you get when you cross a mentally ill loner with a society that abandons him and treats him like trash (...) you get what you fucking deserve"²⁹. Drabet på Murray symboliserer, hvorledes Arthur anser værdier og normer i samfundet for at være skyld i hans personlige overgang fra deltids klovn til Joker. Scenen tydeliggør både, hvordan sindslidelser som indre konflikt tematiseres i filmen, mens den samtidig fastslår vold som værende et gennemgående tema.

Arthurs rolle som klovn går fra at være en facade til en identitet. I starten af filmen er den glade klovn en rolle som han, via udklædning og rekvisitter, påtager sig, mens han efterfølgende udvikler en identitet som Joker. Dette identitetsskifte kommer ligeledes symbolsk til udtryk ved, at han farver sit hår grønt; som for at understrege, at han ikke længere påtager sig en rolle, men har dannet en permanent identitet. En identitet, som han føler sig tilpas i og en måde, hvorved han kan fjerne det modstand, der tidligere har voldt ham smerte.

Dette ses tydeligt igennem drabene i metroen, hvor den larmende og voldsomme underlægningsmusik symboliserer den indre frustration og det kaos, han oplever inden det sidste skud går af. Da forsvinder underlægningsmusikken for at understrege, den ro han finder i at have fjernet noget modstand på egen hånd. Tilbage er kun ham, vist ved brugen af reallyden fra hans åndedræt.

²⁹ 01:44:58-01:45:11

Hans velbefindende understøttes således af den efterfølgende scene hvor han i langsomme bevægelser danser i takt med underlægningsmusikken, der synes svær at placere, da noterne emmer af både befrielse, vrede, styrke og dysterhed. Den ambivalente musik stemmer overens med hans mentale tilstand, der synes præget af en tilfredsstillende choktilstand.

Arthurs karakteristika må på mange punkter siges at stemme overens med Michael Kimmels teori om de "sure hvide mænd", og deres grundlag for at ty til vold. Omvendt afviger han fra teorien i det, at han ikke føler sig forurettet, fordi han ser sig selv overlegen en anden race eller social klasse. Dog føler han stadig hvad Kimmel omtaler forurettet berettigelse, i form af, at han føler sig berettiget til kærlighed, succes og anerkendelse. Mangel på disse leder ham ind i en nedadgående voldsspiral, der resulterer i drabet på de, der har forvoldt ham smerte.

Filmens virkemidler spiller således en stor rolle, hvoraf især farvesymbolikken har stor signifikans for filmens formidling af budskabet og vores forståelse af Arthur. Filmens gennemgående farver er de tre primære farver; rød, blå og gul, hvoraf de hver især symboliserer et vigtigt aspekt i handlingen.

Figur 1: 00:02:43, 00:30:14, 00:24:46.

Blå fremtræder i alle de scener, hvor Arthur møder modstand – og bruges til at fremkalde følelser af trist -og tomhed. Vi overvældes af blålige toner fra filmens første indstilling, når en flok teenagere, alle klædt i blå, stjæler hans skilt og banker ham i en baggård. Vi får en fornemmelse af, at vi befinder os i et kynisk samfund. Herefter er alle indstillinger, der skildrer udendørsscener i Gotham City præget af blålige toner, hvilket understøtter distancen mellem Arthur og samfundet. Endvidere er alle de personer, der træder på ham skildret iført blå tøj: Teenagerne bag overfaldet, den sure dame i bussen, de tre forretningsmænd i metroen, kollegaen, der forårsager, at han mister sit job, Murry Franklin og Thomas Wayne.

Figur 2: 00:14:44, 00:20:42, 00:44:46.

I modsætningen hertil fremtræder rød, når Arthur oplever fremgang. Rød, der dog sjældent dominerer scenerne, symboliserer kærlighed og selvtillid. Oftest fremtræder de rødlige nuancer i Arthurs drømmesekvenser, som når han forestiller sig, at Murry udtrykker et ønske om at få en søn som Arthur, eller når han forestiller sig, at publikum er vilde med hans optræden som komiker til open-mic aften på en klub. Iklædt rødt ses endvidere Arthurs nabo, Sophie, som han er i et imaginært forhold med, samt ham selv, når han over sig til Murrays show og da han optræder som komiker for første gang. Hans røde påklædning bruges til at fremhæve den selvtillid der opstår, når han møder anerkendelse fra omverdenen.

Figur 3: 00:03:26, 01:27:08, 00:33:42.

De gullige toner forekommer i situationer hvor Arthur er nedtrykt, mister kontrollen eller udviser styrke. På den måde bliver den gule farve et symbol på hans mørke side, der udfoldes i løbet af filmen. Arthur er iført gul for at fremhæve situationer, hvor han har det svært; når drengene stjæler hans skilt, når han er til terapi ved psykologen, når Wayne afviser ham, når han finder ud af, at han er adopteret og når han bliver fyret fra sit arbejde. Omvendt bruges den samtidig til at fremhæve hans styrke, eksempelvis da han skyder og dræber de tre forretningsmænd i undergrunden. På trods af, at det foregår om natten, er scenen domineret af klare gule toner, der indikerer, at Arthur på en og samme tid mister kontrollen og er ved at genvinde magten.

Figur 4: 01:32:37, 01:33:18, 01:34:33.

Det er således interessant, hvordan farverne bruges i sammenspil med hinanden. Eksempelvis, når politimændene jagter ham og scenen er blålig, lige indtil de træder ind i en metro overfyldt med rebeller, der alle støtter Arthur, og scenen bliver gul; da Arthur har magten her.

Endvidere dominerer blålige toner skærmen når han læser brevet, der indikerer, at Thomas Wayne er hans far – indtil han sekundet efter udbryder i vrede, over at være blevet holdt for nar af sin mor og billedet skifter til gul, da han er nedtrykt og ved at miste kontrollen.

Når vi i filmens sidste minutter ser Arthur iklædt de tre primære farver, indikeres det, at han nu har affundet sig med hvem han er; han er endelig i balance. Han har accepteret, at han er anderledes, fordi han netop har opnået en form for anerkendelse. Hvor han før lod sig slå ud af kontrasten mellem hvad samfundets normer dikterer acceptabelt og hans væremåde, bruges det nu som motivation og styrke; der leder ham til at gøre op med det faktum, at samfundets stærke har forsømt at tage sig af samfundets svage.

Det faktum, der også må sige at være filmens præmis. Budskabet står således klart: Værdier og normer i samfundet gør det tilladt at forsømme de svage; hvilket ultimativt kan føre til vrede og voldelig adfærd hos individer, der føler sig misforstået og mangler anerkendelse.

Endeligt må filmen siges at fremstille konsekvensen af at krydse en sindsforstyrret enspænder med et samfund, der misforstår, forsømmer og ydmyger ham. Skildring af et individualistisk og maskulint samfund bidrager til vores forståelse af den udvikling Arthur gennemgår. Filmen tematiserer hvorledes konflikter såsom sindslidelser, social ulighed, miskommunikation og mangel på anerkendelse kan føre til en udvikling, der i denne sammenhæng havde fatale konsekvenser. Således peger filmen på problematikken ved, at samfundets stærke forsømmer dets svage. Brugen af filmiske virkemidler understøtter Arthurs indre konflikter og mentale tilstand såvel som budskabet.

Diskussion

Bidraget kulturelle værdier til forekomsten af vold i USA?

På baggrund af redegørelsen, undersøgelsen og analysen synes det relevant at diskutere, om kulturelle værdier bidrager til forekomsten af vold i USA.

Som vi fandt i analysen, bidrager kulturelle værdier til konflikter i samfundet, der synes at fremprovokere vold. Her så vi hvorledes de amerikanske værdierne dannede grundlag for ulige sociale forhold. Værdier, der netop vælger selvbestemmelse frem for velfærd, økonomisk vækst frem for finansiering af sundhedspleje og individualisme frem for kollektivismen. Disse forårsager social ulighed, der netop er en konflikt, som ofte baner vejen for vold grundet underklassens følelse af usynlighed og stemmeløshed.

Endvidere må man overveje, hvorledes vold i sig selv kan siges at være en amerikansk værdi; taget deres våbenlov og voldsrige historie i betragtning.

Bradley Byrne, republikansk repræsentant for Alabamas 1. kongresdistrikt, påpeger i artiklen ”To End Violence, Return to American Values”, at den høje voldsrate skyldes amerikanernes forsømmelse af centrale amerikanske værdier, der ifølge Byrne lyder; selvstyre, venlighed og dyd. I artiklen, der skrives i respons til de mange masseskyderier, der på daværende tidspunkt allerede havde fundet sted i 2019, beskriver Byrne hvorledes nationen afviser den moralske absolutisme, der ligger i samfundet. Dette menes at underminere fællesskabsfølelsen og danne grobund for vold. Byrne fremlægger herved, at de kulturelle værdier i sig selv foragter vold, og at en loyalitet til de oprindelige værdier vil ende forekomsten af vold³⁰.

Herpå er Joey Kennedy, Pulitzerpris belønnet skribent, helt uenig. Han argumenterer i opinionsartiklen ”Violence is THE American value”, at vold er en helt central værdi i det amerikanske samfund: ”Just look at history. Native Americans were being wiped out long before there was an America, but our “values” didn’t stop the slaughter or betrayal of indigenous Americans once we became a nation.” Kennedy beskriver hvorledes vold har været en del af samfundet siden før dets oprindelse, og bruger blandt andet den amerikanske borgerkrig, den mexicansk-amerikanske krig, den spansk-amerikanske krig som belæg. Kennedy fremsætter tilmed, at samfundet har brug for nye værdier, der ikke indebærer retten til at bære skydevåben, hvis volden skal se sin ende. Han hævder således, at Bradley Byrne såvel som ham ved, at vold er en

³⁰ Byrne (2019)

grundlæggende værdi i det amerikanske samfund. Han udtaler, at Byrne fremsætter ovenstående i håb om, at vælgerne til det republikanske primærvalg er idioter, som derved undlader at sammenkoble våbenloven med forekomst af vold ³¹.

Deres uenigheder kan findes i deres ideologiske modstilling, i det, at Byrne tilhører den republikanske højrefløj, mens Kennedy må siges at tilhøre den demokratiske venstrefløj. Det republikanske parti, der udspringer af konservatismen, vægter retten til at bære skydevåben højt, mens demokraterne, der omvendt har en liberalistisk tilgang, er stærke modstandere af våbenloven. Herved kan man argumentere for, at Byrne udelukkende fremlægger dette, for at fjerne fokus fra det faktum, at skydevåbens tilgængelighed er en kerneårsag i forekomsten af vold.

Desuden kan vi diskutere, hvorvidt maskuline og individualistiske værdier fremmer vold i et samfund, da det fremgår af undersøgelsen, at der findes en høj grad af maskulinitet og individualisme i det amerikanske samfund.

Som førhen beskrevet vil et maskulint samfund især være præget af præstation, konkurrence og succes. Sociologen, Michael Kimmel, beskriver hvorledes et samfund drevet af disse værdier, vil opdrage dets mænd i overensstemmelse med psykologen, Robert Brannons regler for manddom. Mænd, der hele livet forsøger at overholde dette traditionelle ideal, vil føle sig berettiget til den amerikanske drøm; den drøm, der netop opfattes som et løfte om succes. En forfejlet stræben efter denne drøm vil udløse en følelse af det, Kimmel definerer som forurettet berettigelse³².

Som det fremgår af analysen, vil følelsen af forurettelse opstå når man kombinerer et individualistisk samfund med maskuline værdier, i det at stræben efter magt og succes bliver altoverskyggende. Hertil så vi hvorledes de, der har ressourcerne til at hjælpe de svage, undlader at gøre således, fordi de i overensstemmelse med de individualistiske værdier, udelukkende bekymrer sig om sig selv og sine nærmeste.

I bogen "Angry White Men" påpeger Kimmel i forlængelse heraf, hvorledes vold bliver et middel til at opnå drømmen, fordi idealet er opbygget omkring værdier, der opfordrer til vold: "Instead of questioning the rules, they want to eliminate the other players. Instead of questioning those ideals, they fall back upon those same traditional notions of manhood – physical strenght, self-control,

³¹ Kennedy (2019)

³² Kimmel (2017): s. 15-18

power”³³. Kimmel fremsætter her hvorledes et maskulint samfund forårsager dets mænd at agere indenfor de værdier som det uopnåelige manddomsideal glorificerer - fremfor at stille spørgsmålstejn ved dette ideal, der i bund og grund forårsager deres følelse af krænkelse.

Modsvarende kan man dog argumentere for, at vold opstår som et resultat af en kultur, der glorificerer vold; og ikke i forlængelse af kulturens værdier. Psykologen Ana Nogales pointerer i artiklen ”We Live in a Culture of Violence”, at samfundets glorificering af vold er skyld i dannelsen af voldskulturen: ”we live in a society that tends to value and glamorize violence to all of this violence (...) It's possible that early exposure to media violence numbs children to it or legitimizes it as a means to solve problems”³⁴. Nogales påpeger dog samtidig hvorledes dette både er et politisk -og socialt problem; noget der kan indikere, at hun således holder værdier i kulturen ansvarlige.

I forlængelse heraf synes det således relevant at diskutere, hvorvidt *Joker* fremstiller et realistisk billede af det amerikanske samfund.

Fremstiller *Joker* et realistisk billede af det amerikanske samfund?

Selvom filmen portrætterer en fiktiv by, Gotham City, i 1980’erne, må filmen endnu anses som værende et realistisk billede af samtidens amerikanske samfundssituation, i det de sociale aspekter og konflikter, der belyses i filmen, genspejler sig i nutidens senmoderne samfund.

Filmene synes at påpege nogle af de samfundskonflikter, der forårsager voldelig adfærd; social ulighed, overklassens apati over for underklassen og mangel på velfærd. Samfundskonflikter, der netop findes at konstituere indre konflikter i det enkelte individ; mangel på anerkendelse, følelsen af at være misforstået og forurettet berettigelse. Alle konflikter, der eksisterer i det amerikanske samfund, og i mere eller mindre grad påvirker et individ til at ty til vold.

I analysen fandt vi, at samfundets stærke individer har forsømt at tage sig af samfundets svage; noget flere anmeldere således påpeger som værende en realitet. Den oscarvindende filminstruktør, Michael Moore, fremsætter, at filmen i høj grad reflekterer det amerikanske samfund: “It’s about the America which feels no need to help the outcast, the destitute. The America where the filthy

³³ Kimmel (2017): s. 15

³⁴ Nogales (2018)

rich just get richer and filthier”³⁵. Moores argument understøttes således objektivt af en undersøgelse udført af NPR, Harvard School of public health og the RWJ foundation.

Undersøgelsen viser, at 67% af underklassen mener, at regeringen bør gøre mere for at lette den økonomiske ulighed, mens blot 25% af den øverste overklasse mener, at dette bør være en prioritering³⁶. Dette vidner om, at overklassen, i overensstemmelse med filmen og Moores udsagn, i de fleste tilfælde er ligeglade med underklassen.

Endvidere kan der drages paralleller mellem filmens fiktive karaktere og reelle personligheder i det amerikanske samfund.

Thomas Wayne fremstilles som en overlegen, hegemonisk og rig forretningsmand, der på trods af manglende politisk erfaring, ser sig selv som byens eneste håb; noget der just lyder som et billede på Donald Trump og de udsagn, han fremlagde under præsidentvalget i 2016. Han formåede trods sin ikkeeksisterende politiske baggrund at vinde præsidentposten ved at prædike hvorledes han var USA's eneste håb: "I am the only one who can make America truly great again!"³⁷

Arthur fungerer således som et billede på de mange individer, der føler sig forrådt af samfundet - og som resultat skyder uskyldige mennesker i et forsøg på at udtrykke deres følelser. I USA dør der hvert år hundredvis af mennesker som konsekvens af masseskydninger. Det fremgår af statistikker fra "Statista", at der mellem 1982 og februar 2020 har været 117 masse mord³⁸, hvoraf 64 er begået af hvide amerikanere. Således fremgår det, at 113 af ovennævnte er begået af mænd³⁹.

Ligesom vi så karaktertræk af 'de sure hvide mænd' i Arthur, findes de ligeledes blandt mange af de mænd, der begår massedrab. Michael Kimmel beskriver i bogen "Angry White Men" hvorledes massedrab i mange tilfælde synes af være resultatet af den føromtalt følelse af forurettet berettigelse⁴⁰.

I forlængelse heraf kan man samtidig hævde, at Arthurs psykiske lidelser forstærker hans vrede. Som tidligere nævnt fraholder hans latterudbrud ham således at forsvare sig selv verbalt, hvilket kan være en medspillende faktor for hans voldelige afreagering.

³⁵ Moore (2019)

³⁶ Merelli (2020)

³⁷ Campell (2015)

³⁸ Masse mord defineres som at forekomme, når mindst tre eller fire mord begås på omtrent samme tid og inden for det samme rumlige område.

³⁹ Se bilag A og B

⁴⁰ Kimmel (2017): s. 199-212

Trods der er belæg for flere af de samfundskonflikter, der portrætteres i filmen, bør vi dog stille os kritisk overfor måden og graden, hvorpå de fremstilles i Joker. På en række punkter viser fortællingen et realistisk bud på det amerikanske samfund, men omvendt bør man diskutere hovedpersonens pålidelighed i forhold til det syn på samfundet, han fremlægger. Det synes gentagende gange svært for seeren at skildre mellem den egentlige virkelighed og Arthurs mentale forestillinger. For Arthur sker der ofte en sammensmeltning mellem realitet og ønsketænkning, og det er herved tvivlsomt at samfundet i alle filmens scener agerer som først antaget.

Eksempelvis ser vi hvorledes underklassen starter en revolution i Jokers navn, hvilket synes urealistisk i det virkelige samfund. I nutidens samfund foragter man individer, der begår massedrab, mens vi i filmen ser hvorledes underklassen hædrer Arthur for hans handlinger.

Herved kan man samtidig stille spørgsmålstegn ved, hvorvidt ovenstående revolution blot er en af Arthurs vrangforestillinger.

Producenten bag filmen, Warner Bros., fremlagde dog i forbindelse med filmens udgivelse følgende:” Warner Bros. believes that one of the functions of storytelling is to provoke difficult conversations around complex issues”⁴¹. Dette indikerer således, at filmen bevidst er fremstillet som en refleksion af det amerikanske samfund – med henblik på at starte en debat om de konflikter, der findes i samfundet. Herved er det svært at modsige det faktum, at filmen fremstiller et realistisk billede af det amerikanske samfund.

Afslutningsvis kan man argumentere for, at filmen tematiserer samfundsmæssige problematikker af høj aktualitet, som ligeledes afspejler sig i nutidens amerikanske samfundskultur.

Det findes, at kulturelle værdier i samfundet er bidragende faktorer til vold, i det de fører til konflikter, der netop danner grobund for vold. Det amerikanske samfund er i høj grad præget af maskuline og individualistiske værdier, noget der således findes at være bidragende til forekomsten af vold, i det, at et sådan samfund konstituerer sure hvide mænd, der føler sig berettiget til at opnå den amerikanske drøm. Hvorvidt vold i sig selv kan sige at være en samfundsværdi, afhænger af hvilke ideologiske briller, man bærer.

Endvidere må filmen overordnet set siges at være et realistisk billede på det amerikanske samfund, da der både kan drages paralleller mellem filmens fiktive karaktere og virkelige personligheder, og mellem filmens fremstilling af konflikter samt konflikter i nutidens samfund.

⁴¹ Warner Bros. (2019)

Konklusion

På baggrund af analysen og diskussionen kan vi nu konkludere, at det amerikanske samfund i høj grad er præget af maskuline samt individualistiske værdier.

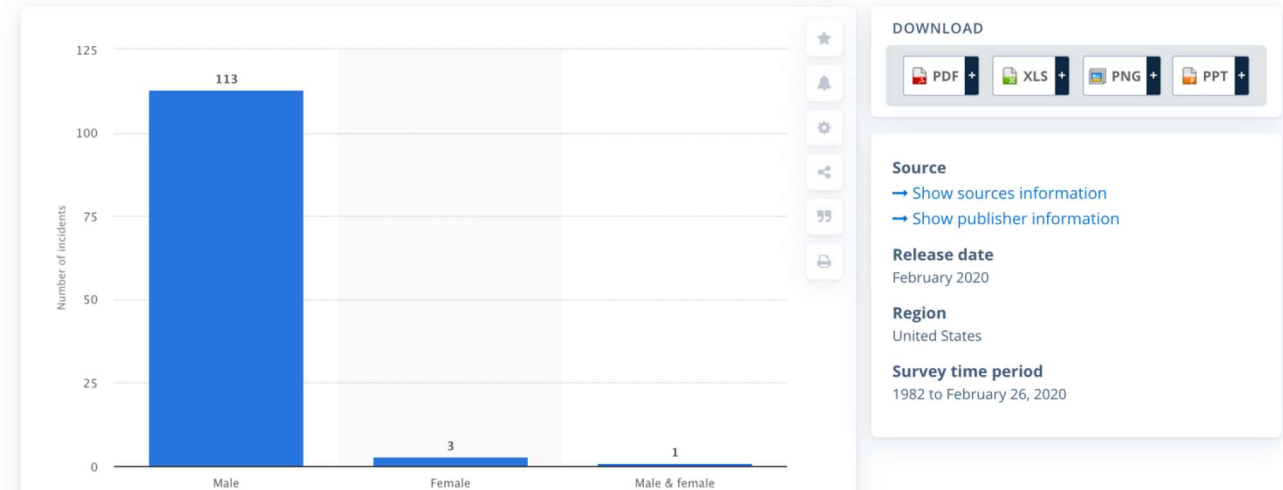
Joker fremstiller hvorledes et individ påvirkes negativt af samfundets egoisme, der således skaber rammerne for social ulighed. Filmen formår samtidig at tematisere hvorledes konflikter såsom sindslidelser, social ulighed, miskommunikation og mangel på anerkendelse kan føre til voldelig adfærd. Herved lykkes filmen med at påpege problematikken i, at samfundets stærke forsømmer dets svage.

Desuden kan det konkluderes, at kulturelle værdier i det amerikanske samfund fungerer som bidragende faktorer til vold og i tilfælde fremprovokerer en følelse af forurettet berettigelse; der som oftest resulterer i en aggressiv afreaktion.

Filmen formår at iscenesætte et virkelighedsnært billede på det amerikanske samfund, hvor der er overensstemmelse mellem de fiktive konflikter filmen fremstiller og de problematikker, der hænder i det amerikanske samfund. Dog bør man stille sig kritisk overfor filmens hovedperson, Arthur, der grundet hans psykiske lidelser kan anses som være en upålidelig fortæller i flere scener. Virkelighed og mentale forestillinger smelter ofte sammen, hvilket til tider gør det svært at vurdere, om det reelt finder sted eller om det blot er en vrangforestilling.

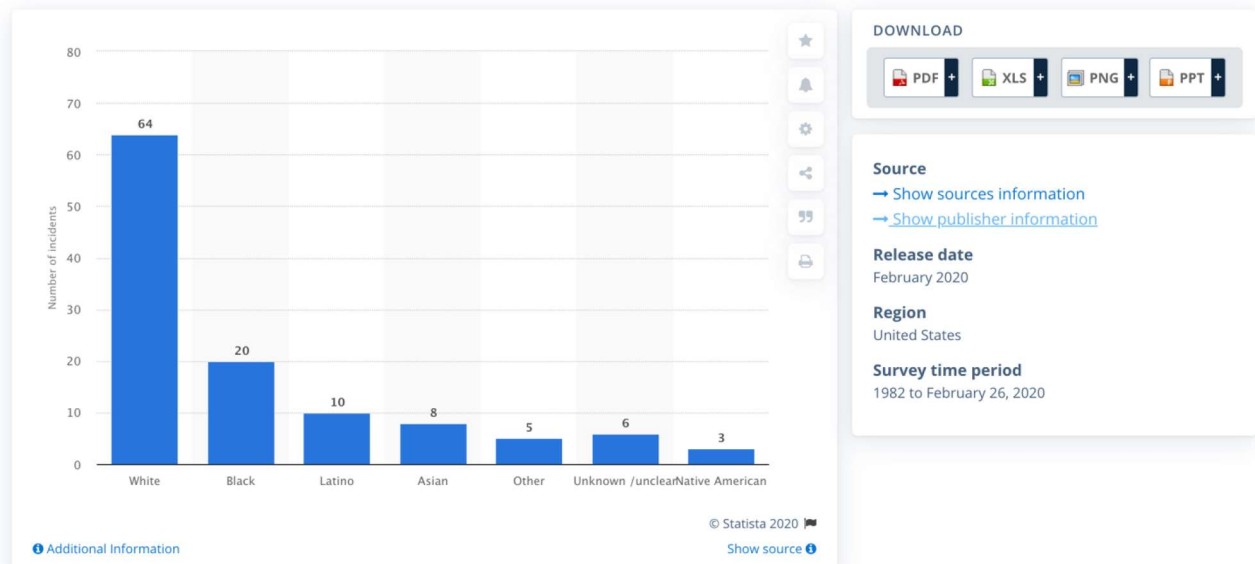
Bilag A

Number of mass shootings in the United States between 1982 and February 2020, by shooter's gender

Bilag B

Number of mass shootings in the United States between 1982 and February 2020, by shooter's race and ethnicity

Litteraturliste

Acuna, Kirsten (2019): "12 details and references you may have missed in 'Joker'" (Besøgt 23/3 2020)

<https://www.insider.com/joker-dc-references-easter-eggs-breakdown-2019-10>

Brøndum, Peter og Annegrethe Rasmussen (2012): USA's udfordringer. Columbus.

Byrne, Bradley (2019): "To End Violence, Return to American Values" (Besøgt 28/3 2020)

<https://byrne.house.gov/media-center/columns/to-end-violence-return-to-american-values>

Campell, Colin (2015): "Donald Trump: 'I am the only one who can make America truly great again!'" (Besøgt 29/3 2020)

<https://www.businessinsider.com/donald-trump-i-am-the-only-one-who-can-make-america-truly-great-again-2015-3?r=US&IR=T>

Christoffersen, Jens (2012): "New York 80"

<https://www.information.dk/fotobloggen/2012/01/new-york-80>

Connell, R. W. (1995): Masculinities. Polity Press in association with Blackwell Publishers.

Hofstede Insights: "Country comparison" (Besøgt 18/3 2020)

<https://www.hofstede-insights.com/country-comparison/denmark,the-usa/>

Kennedy, Joey (2019): "Violence is THE American value" (Besøgt 28/3 2020)

<https://www.alreporter.com/2019/08/22/opinion-violence-is-the-american-value/>

Kimmel, Michael (2017): Angry white men: American Masculinity at the End of an Era. Type Media Center. 2nd edition.

Kimmel, Michael (2015): Masculinity at the Roots of Our Crisis of Connection

<https://www.youtube.com/watch?v=IE2SWT4JKWk>

Merelli, Annalise (2020): "New study finds most Americans don't really care about inequality" (Besøgt 29/3 2020)

<https://qz.com/1780450/new-study-finds-most-americans-dont-really-care-about-inequality/>

Moore, Michael (2019): "'Joker': Michael Moore Writes Tribute to Todd Phillips' 'Cinematic Masterpiece'" (Besøgt 29/3 2020)

<https://variety.com/2019/film/awards/michael-moore-todd-phillips-joker-1203446280/>

Nogales, Ana (2018): "We live in a culture of violence" (Besøgt 28/3 2020)

<https://www.psychologytoday.com/us/blog/family-secrets/201801/we-live-in-culture-violence>

Philips, Todd (2019): *Joker*, Warner Bros.

Statista (2020): "Number of mass shootings in the United States between 1982 and February 2020, by shooter's gender" (Besøgt 29/3 2020)

<https://www.statista.com/statistics/476445/mass-shootings-in-the-us-by-shooter-s-gender/>

Statista (2020): "Number of mass shootings in the United States between 1982 and February 2020, by shooter's race and ethnicity" (Besøgt 29/3 2020)

<https://www.statista.com/statistics/476456/mass-shootings-in-the-us-by-shooter-s-race/>

Systime: "Anerkendelse og subkulturer" (Besøgt 22/3 2020)

<https://samfundsfag-c.systime.dk/index.php?id=677>

Systime: "+ Hofstedes kulturdimensioner" (Besøgt 27/3 2020)

<https://samfundsfag-c.systime.dk/index.php?id=670>

Wamsler, Lasse (2014): "Den amerikanske drøm" (Besøgt 21/3 2020)

<https://faktalink.dk/titelliste/den-amerikanske-drom>

Warner Bros. (2019): "WARNER BROS. STATEMENT REGARDING 'JOKER'" (Besøgt 29/3 2020)

<https://www.warnerbros.com/news/press-releases/warner-bros-statement-regarding-joker>

Wikia.org: "Sociological View of Western Concepts of Masculinity" (Besøgt 21/3 2020)

<https://psychology.wikia.org/wiki/Masculinity>